

4294

UCHWAŁA Nr 16/885/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 października 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu orzeka nieważność postanowienia §1 pkt 5 uchwały Nr XXIII/157/09 Rady Gminy Powidz z dnia 25 września 2009 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości z uwagi na sprzeczność z przepisem art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 30 września 2009 r. Rada Gminy Powidz, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 5, art. 6 i art. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podjęła uchwałę w sprawie stawek podatku od nieruchomości, w której w postanowieniu §1 pkt 5 określiła stawkę „od 1 m² powierzchni użytkowej budynków letniskowych wykorzystywanych przez osoby będące właścicielem lub współwłaścicielem i nieposiadające tytułu prawnego do innego budynku lub lokalu mieszkalnego, które równocześnie są zameldowane w nim na pobyt stały i faktycznie zamieszkują ten budynek całorocznie” w wysokości 0,42 zł. W przedmiotowej uchwale Rada uchwaliła również stawkę podatku od 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych lub ich części w wysokości 0,42 zł i stawkę podatku od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części wykorzystywanych na cele rekreacyjne i letniskowe w wysokości 6,88 zł.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do uchwały Nr XXIII/157/09 Rady Gminy Powidz z dnia 25 września 2009 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 28 października 2009 r.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 28 października 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych usta-

wach przy czym wskazać należy, że do działalności organów w sferze zobowiązań publiczno-prawnych (np. podatków) nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”.

Podstawę prawną do określenia przez radę gminy stawek podatku od nieruchomości stanowi art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem rada gminy, określa stawki dla wymienionych w art. 5 ust. 1 przedmiotów opodatkowania. W myśl przepisu art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przy określaniu stawek dla budynków lub ich części rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków. Z powyższego wynika, że wolą ustawodawcy było umożliwienie gminom zróżnicowania stawek podatku od nieruchomości z uwagi na cechy przedmiotu opodatkowania. Natomiast w postanowieniu §1 pkt 5 uchwały określono stawkę podatku w oparciu nie tylko z uwagi na rodzaj i cechy przedmiotu opodatkowania, ale również ze względu na cechy podmiotu opodatkowania, a mianowicie stawkę tą stosować można tylko gdy z budynku letniskowego korzysta właściciel lub współwłaściciel oraz jeżeli osoba ta nie posiada tytułu prawnego do innego budynku lub lokalu mieszkalnego. Z powyższego wynika, że uzależniono możliwość zastosowania stawki od tego jaki podmiot będzie korzystał z budynku letniskowego na cele mieszkaniowe. Stawki tej nie będzie można zastosować np. jeżeli budynek letniskowy zostanie użyty lub wynajęty na cele mieszkaniowe. Nadto stosowanie przedmiotowej stawki uzależniono od sytuacji majątkowej podatnika, a mianowicie od tego czy posiada on tytuł prawny do innego budynku lub lokalu mieszkalnego.

W ocenie Kolegium Izby postanowienie §1 pkt 5 uchwały Nr XXIII/157/09 Rady Gminy Powidz z dnia 25 września 2009 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, w którym określono stawkę dla ograniczonej grupy podmiotów opodatkowania, jest sprzeczne z przepisem art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.